

Sygn. akt II CZ 98/15

POSTANOWIENIE

Dnia 29 stycznia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marta Romańska (przewodniczący)

SSN Iwona Koper

SSN Hubert Wrzeszcz (sprawozdawca)

w sprawie z wniosku A. Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością Spółki
komandytowej z siedzibą w Ł.

o wpisanie zmian w Krajowym Rejestrze Sądowym - rejestrze przedsiębiorców,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 29 stycznia 2016 r.,

zażalenia wnioskodawcy

na postanowienie Sądu Okręgowego w Ł.

z dnia 24 września 2015 r.,

oddala zażalenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 24 września 2015 r. Sąd Okręgowy w Ł. odrzucił skargę kasacyjną wnioskodawczyni jako niedopuszczalną (art. 398² § 2 k.p.c.).

Z uzasadnienia postanowienia wynika, że wymieniony Sąd postanowieniem z dnia 22 maja 2015 r. oddalił apelację wnioskodawczyni od rozstrzygnięcia zawartego w punkcie drugim postanowienia Sądu Rejonowego w Ł. z dnia 1 grudnia 2014 r., którym Sąd ten – po rozpoznaniu skargi na postanowienie referendarza sądowego zarządzające dokonanie wpisu do Krajowego Rejestru Sądowego zmiany umowy spółki z dnia 17 stycznia 2014 r. i wspólnika A. W. (pkt 1 sentencji) oraz odmawiające wpisu do wymienionego Rejestru zmiany umowy spółki z dnia 23 stycznia 2014 r. i wykreślenia wspólnika A. W. (pkt 2 sentencji) – utrzymał w mocy rozstrzygnięcie zawarte w punkcie pierwszym sentencji postanowienia referendarza i odmówił dokonania wpisu do Krajowego Rejestru Sądowego zmiany umowy spółki z dnia 23 stycznia 2014 r. i wykreślenia wspólnika A. W. Od postanowienia Sądu drugiej wnioskodawczyni wniosła skargę kasacyjną.

Zdaniem Sądu skarga kasacyjna jest niedopuszczalna, w postępowaniu rejestrowym przysługuje ona bowiem jedynie od postanowień sądu drugiej instancji w przedmiocie wpisu lub wykreślenia z rejestru podmiotu podlegającego rejestracji. Tymczasem przedmiotem zaskarżonego postanowienia jest wpisanie zmian w rejestrze.

W zażaleniu pełnomocnik wnioskodawczyni, zarzucając naruszenie art. 519¹ § 3 k.p.c. i art. 328 § 2 w z art. 361 k.p.c., wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 519¹ § 3 k.p.c. w postępowaniu rejestrowym skarga kasacyjna przysługuje jedynie od postanowień sądu drugiej instancji w przedmiocie wpisu lub wykreślenia z rejestru podmiotu podlegającego rejestracji.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego przyjmuje się – wbrew stanowisku skarżącej – że przewidziana w przytoczonym przepisie skarga kasacyjna została ograniczona do dwóch kategorii postanowień sądu drugiej instancji, a mianowicie

do postanowienia w przedmiocie wpisu oraz postanowienia w przedmiocie wykreślenia wpisu podmiotu podlegającego rejestracji. Potwierdza to przede wszystkim użycie w art. 519¹ § 3 k.p.c. – w celu określenia zakresu spraw, w których skarga kasacyjna jest dopuszczalna – ścieśniającej formuły „jedynie od postanowień w przedmiocie wpisu lub wykreślenia z rejestru podmiotu podlegającego rejestracji”. To oznacza, że dopuszczalność skargi kasacyjnej jako nadzwyczajnego środka zaskarżenia została ograniczona tylko do najistotniejszych orzeczeń kreujących albo niweczących byt prawny podmiotów podlegających rejestracji (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 14 sierpnia 2011 r., IV CZ 38/11, nie publ.).

Stanowisko to znalazło potwierdzenie w postanowieniu Sądu Najwyższego z dnia 28 października 2011 r. (nie publ.), w którym Sąd Najwyższy dokonał wykładni art. 22 ustawy z dnia 27 czerwca 1997r., o partiach politycznych (jedn. tekst Dz. U. z 2011 r., Nr 155, poz. 924 ze zm. – dalej: „u.p.p.”) w zakresie dotyczącym dopuszczalności skargi kasacyjnej (przepis ten stanowi, że skarga kasacyjna przysługuje jedynie od postanowień sądu drugiej instancji w przedmiocie wpisu lub wykreślenia z ewidencji). Przyjmując, że przewidziana w przytoczonym przepisie skarga kasacyjna została ograniczona jedynie do wpisu kreującego bądź niweczącego byt prawny partii. Sąd Najwyższy podkreślił – nawiązując do wykładni art. 519¹ § 3 k.p.c. – iż za taką interpretacją art. 22 u.p.p. przemawia potrzeba zachowania spójności ochrony w zakresie dostępności skargi kasacyjnej podmiotów podlegających wpisowi do ewidencji partii politycznych, wpisowi w Krajowym Rejestrze Sądowym, jak też osób objętych innymi postępowaniami rejestrowymi.

Mając na względzie powyższe – wobec niekwestionowanego faktu, że przedmiotem postanowienia Sądu drugiej instancji, od którego została wniesiona odrzucona skarga kasacyjna, nie jest wpis kreujący ani niweczący byt prawny spółki – zażalenie skarżącego należało uznać za nieuzasadnione.

Z przedstawionych powodów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji postanowienia (art. 398¹⁴ w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c.).

kc

